

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 2 (nu stk. 3) og § 121. Den pågældende overfaldt i domhusets forhal og på gaden udenfor domsmændene med hån og trusler, umiddelbart efter at han var blevet kendt skyldig i en sædelighedsforbrydelse.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg i forbindelse med min nylig afsluttede undersøgelse af, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en sag efter grundlovens § 78 om opløsning af rockerklubberne Hells Angels og Bandidos, har foretaget en nøjere gennemgang af sager vedrørende vold i bred forstand – herunder overtrædelse af straffelovens § 119 – begået af personer, der er eller har været tilknyttet til de to rockerklubber. Undersøgelsen omfattede ca. 300 personer, og jeg har ikke i den forbindelse fået kendskab til sager, hvor der er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 119 i anledning af, at nævninger eller domsmænd er blevet udsat for vold eller trusler herom m.v. i anledning af udøvelsen af deres hverv.

Det synes på denne baggrund ikke at være grundlag for at antage, at deltagere i bandekriminalitet, herunder rockere, i stigende omfang fremsætter trusler over for nævninger og domsmænd. Det skal dog bemærkes, at der herved alene er taget hensyn til sager, der har været behandlet ved domstolene. Jeg er ikke bekendt med, hvorvidt der er sket en stigning i antallet af anmeldelser af sager af denne karakter.«

Efter min opfattelse må der ses med meget stor alvor på, hvis nævninger eller domsmænd udsættes for vold eller trusler.

Jeg mener dog ikke, at der er behov for nye, særlige foranstaltninger på dette område.

Spm. nr. S 494

Til trafikministeren (25/5 98) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren redegøre for årsagen til det meget store antal forsinkelser i forbindelse med DSB's regionaltog samt oplyse, hvad ministeren har tænkt sig at foretage sig i denne anledning?«

Begrundelse

En præcisionsopgørelse fra Banestyrelsen for perioden 13. april til 17. maj 1998 viser forsinkelser ved gennemsnitligt hver fjerde regionaltog. Spørgeren har ved flere lejligheder advaret regeringen om, at der måtte sættes skik på DSB, men må konstatere, at de løfter, man har givet, ikke er indfriet. Det kan undre, at DSB har så svært ved at holde køreplanerne, når de privatejede baner åbenbart ikke har noget besvær med det. Banestyrelsens præcisionsopgørelse viser, at i gennemsnit hver fjerde DSB-regionaltog var forsinket fra 6 og helt op til 20 minutter i myldretiderne. På enkelte dage er det ifølge opgørelsen en tredjedel af togene, der har kørt med store forsinkelser. Den nye køreplan, som indeholder endnu flere regionaltog, er netop trådt i kraft, og man må befrygte, at forsinkelserne vil blive endnu flere. Spørgeren er af den opfattelse, at ministeren nu må påtage sig sit ansvar for, hvad der foregår i DSB, ligesom ministeren må bringes til at erkende, at den nuværende DSB-ledelse ikke magter sin opgave. Det er spørgerens hensigt, såfremt ministerens redegørelse ikke er tilfredsstillende, at rejse en forespørgselsdebat i Folketinget om sagen.

Svar (4/6 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

På baggrund af den utilfredsstillende regularitet, der opstod i efteråret 1997, blev der mellem DSB og Banestyrelsen formuleret en handlingsplan for at sikre en tilfredsstillende regularitet – og de første måneder af 1998 har regulariteten af DSBs tog været god.

I regionaltogstrafikken har antallet af rettidige tog været således:

Januar 1998:	91%
Februar 1998:	90%
Marts 1998:	89%
April 1998:	87%

DSBs minimumskrav er, at mindst 85% af togene skal ankomme rettidigt, dvs. højst 2 minutter efter, hvad der fremgår af køreplanen.

Regulariteten i pendlertog i perioden fra den 14. april til den 17. maj 1998 har ikke opfyldt ovennævnte krav. Rettidigheden har på ugebasis svinget mellem 81% og 76%. Hovedparten af forsinkelserne har været på 3 – 5 minutter. Der